

לזכר עולם יהיה צדיק

מצבת זכרון בהיכלי התורה נקבע כאן בע"ה, לכבוד איש אמת גדול ונעלה בתורה, מגדולי מקימי עולם התורה באמריקה, ומיסידי חברת הפעילים, איש חסד מופלא, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה.

הרבי יעקב וייסברג

בן הרבי זאב ע"ה

זכר צדיק לברכה

הקדיש ימי לטובת הכלל להחזקת התורה ולימודה, היה בן בית אצל מרן רבי איסר זלמן מלצר זצ"ל, ונאמנס של גדולי ישראל, מראשוני התלמידים בישיבת לייקוד, יד ימינו של מרן ראש הישיבה רבי אהרן קויטר זצ"ל, נשא בעול הישיבה עשרות שנים. והיה מקשר לכל בני הישיבה בלב ונפש. זכה לחזק ולעוזך הרבה שבורוי לב.

מקום תפילתו היה ליד מרן המשגיח זצ"ל – "וונתני להם בביתי ובחומתי יד ושם עולם".

ר' יעקב היה מופלא בעבודת התפילה, הוא השכים קומ לעבודת הבורא, ועמד על מקומו בישיבה זמן ארוך, קודם התפילה, ואחרי התפילה, היה אומר תהילים הרבה, וקולו היה נשמע בדבוקותו ליווצרו, גם לתפילת המנחה היה מגיע כעשרים דקות קודם, והכל עם התלהבות. החזיק בתפילתו תמיד רשימות של חולמים, ודאג להעביר את שמות החולמים "במי שברך בזק" של הישיבה כל שבוע ושבוע. הקפיד ללמידה סדר אי' בישיבה, ורק אחר כך נכנס למשרד הישיבה, עד שעת הלילה המאוחרות.

קדושת שבת, ושמחה שבת וההכנה לשבת, תפסו אצלו מקום גדול. ומהנו היה בקביעות לכת לבתי משפחות יקרות של בעלי נסיעות, לאחל להם גוט שבת. נשא בעול עם יחידים באופן מופלא, גדול ישראל טמכו עליו בהרבה עניינים, והשכיל להשכין שלום ורעות בניין ישראל, וכיים מה נכתב "למען אשר יצוה את בניו וביתו אחורי ושמרו דרך ה". ונתקיים בו מה שאמרו חז"ל "מגלאין זכות על ידי זכאי".

אחרי הפטירה של מרן המשגיח צ"ל אמר רבי יעקב, אודות המשגיח, דבר נפלא, וראויים הדברים למי שאמרם.

בעולם יש הרבה בעלי חסד, יש אנשים שעושים הרבה בשביב הכלל, יש גם כאלה שמקירים את עצם עבור הכלל, אין להם يوم ואין להם לילה, הכל עבור הכלל, זריזים לעשות חסד, לפעול ולהפעיל לטובת הכלל והפרט. אבל האופן של החסד הוא, שעוזרים להרבה אנשים, ומשקיעים זמן מועט לכל אחד! אבל קשה למצוא אנשים, שלוקחים אדם נזק, ומטפלים בו שנים ארוכות! לקחת אדם, ולהכנס לעובי הקורה, ולטפל בו שנים ארוכות, ולסבול משא זהה, זה לא מצוי וזה היה כוחו של המשגיח צ"ל, הוא התעסק עם יחידים שניים ארוכות, היה יכול להחזיק אדם עם בעיות, במשך عشرות שנים בלי גזומה, היה נכנס לטפל במקרים שהוא ברור מראש, שהם בבחינת "מים שאין להם סוף". המשגיח היה בא לדרש בשלוומו של יהודי שסביר, יום יום, בלי להפסיק; היה מגיע ודורש בשלוומו, אומר כמה מילימ של עדוד וממשיך הלה, יום יום, חודשים ארוכים. היה לוקח עניין ולא עוזב אותו, היה אוסף כספים, במקרים שידעו מראש שהה לא יגמר, ובזה היה מופלא ולא הניח כמותו. עכ"ז.

החפץ חיים צ"ל, מביא גمرا שבזכות החסד שעשה אברהם עם המלאכים, זכו בניו לפרנסה במדבר, ומה שאברהם נתן ע"י שליח, ניתן להם ע"י שליח כו' (בבא

לקט

רישימות

מציעא פו:) שואל החפץ חיים, הרי אआ"ה עשה חסד כל ימיו, ולמה דוקא מעשה זה קבוע, ותירץ, שמדת הדין יכולה לקטרג, שאברהם עשה חסד עם אנשים שפלים, ולא מגיע לו שכיר כזה גדול! لكن סיבבה ההשגהה, שיעשה חסד עם מבחר הנבראים, ואז גם מדת הדין תסכים עכ"ד (עיי בספר אהבת חסד חלק ג' פרק שני בהגיה). ומבואר בדבריו שאם אדם עושה חסד בלי חשבון, מסובבים לו מן השמים, לעשות חסד עם גדולי עולם, וכך זוכה לכל טוב. אבל אם בוחרים, עם מי לעשות חסד, לא יעלה בידו, שהרי בשעה שעשו חסד עם המלאכים, חשב שהם ערבייסו! לעשות חסד עם גדולים כל אחד מסכימים, אבל מי זוכה? מי שלא עושה חשבון, מי שעשו חסד עם כל יחיד זוכה. ר' יעקב זכה לעשות חסד עם גדולי עולם, וידיו רב לו במקומות התורה ושאר עמודי עולם, תורה ועובדיה וגמ"ת! זוכה כי לא עשה חשבון, ולא שכח שום יחיד, וכך זיכוהו מן השמים לדברים גדולים.

רבי יעקב זכייל נלב"ע ביום י"ט אלול תשס"ג ומנוחתו כבוד בהר הזיתים
ת.נ.צ.ב.ה.

